

La Aljorra 30 de Octubre de 1937

Estimade esposa: He rebut la teva, fecha 25, la qual vareix rebre ahir tarde, y tu podras suposar l'alegria que em causi rebre noticies vostres doncs com es natural, passaba una mica d'ansia, per lo que vos podets pasar, com tu pots pensar en llegir la carta, no vareix poder aguantarme saltant dues llagrimas, oee jo que d'alegria, potser per una mica d'engorran-se, de no poder estar al vostre costat.

Per asi este he de salut, com espero sia asi la vostra, el ranxo que ens donen es un chic dolent, per poc cuít que ens el donen, pero vaja també ens atipem, doncs ens em aposentat, en una casa particular, per anari per menjar, en la qual y a una dona molt neta, cosa estranya per asi, doncs la majoria son brutes de mena; el mati ens donen un cuellaron de café y posem un crosta de pa, y fins al mitdia que ens donen el ranxo, que sol ser patatas sigrons y mongetes, varrejades, tot lo qual seria molt bo, si els cuiners no fessin carrates, doncs la majoria dels apats la visconde encara es crua, com aquell qui diu. Em entregat la roba bruta en aquesta casa. que et parles de la dona neta, la qual es diu Josefa, y cada mitidia y

anem l'Enric el Jubirí y jo, el de (ca la teta) també bé, pero no en menja  
dos dies que no li agrada, per cert-que ens ha fa molt bé, dons ens fa una ama-  
nida de rebó y tomaguet en una plató y queda mick coberta doli, que enua-  
re que els daqui diuen que no en tenen, beix que bé en han treien.

M'he alegrat-molt de lo que em dius de la M<sup>re</sup> Teresa, y lo que em  
sab, mes greu es el no poder-hu prevenir. Trobe a bé, que aneu a suprar  
a casa l'avi, molt-conten també que tots siguissin en perfecta estal-de  
salud, donantels-hi recorts de part-meva a tots plegats.

En el fari, li escriure avui mateix, dons ara ja tinc l'adreça, dons  
amb les preses del marcho en vauis oblidar d'obturmant.

Donaras recorts a tots els familiars y amics que preguntin per mi, y a la  
mare y l'avia al rebre aquesta rebir un abraç y petons, del seu fill y net-  
que no els oblidat, y tu Francisca rep també uns petons, per tu y la  
nostra tan estimada M<sup>re</sup> Teresa.

Sense mes per dirte, es despedir el teu espai, que ~~tot~~ tan estima

Joan Casals